

КВУНОСЗКА КРЫНОЧКА

www.parafiadubiny.pl

Nr 78, lipiec 2025

Święty książę Włodzimierz – Chrzciciel Rusi, Apostoł Słowian

Wśród wielkich świętych, którzy zmienili bieg historii, szczególne miejsce zajmuje święty książę Włodzimierz, zwany także Równym Apostołom. To właśnie on na przełomie X i XI wieku zapoczątkował duchową przemianę Rusi, dokonując chrztu całego narodu i stając się ojcem wiary dla milionów prawosławnych Słowian.

Książę Włodzimierz był synem księcia Świętosława i księżniczki Maluszy. Urodził się w 963 roku. Wychował go brat jego matki, poganin Dobrynia. W 972 roku książę Włodzimierz objął rządy w Nowogrodzie. W 980 roku, w szczyście wojny między braćmi, Włodzimierz ruszył na Kijów, gdzie panował jego starszy brat Jaropełk. Pokonał brata, Włodzimierz zaczął rządzić w Kijowie. Podbił Halicz, ujarzmił Wiatyczów, walczył z Pieczyngami, rozszerzył granice swego państwa od Morza Bałtyckiego na północy

do rzeki Bug na południu. Miał pięć żon i liczne nałożnice. Na kijowskich wzgórzach ustawił idoli, którym zaczęto składać ofiary z ludzi. Wtedy za Chrystusa zginęli męcz. Teodor i Jan Waregowie. Okoliczności ich śmierci wywarły na Włodzimierzu silne wrażenie i zaczął on wątpić w prawdziwość pogańskiej wiary.

Na zaproszenie księcia do Kijowa przybywali kaznodzieje z różnych krajów: posłowie od Bułgarów-muzułmanów mieszkających za Wołgą, Niemcy-łacinicy, Żydzi i Grecy. Książę wypytywał o ich wiarę, a każdy proponował mu swoją. Ale największe wrażenie wywarł na nim prawosławny kaznodzieja grecki, który na zakończenie swojej rozmowy pokazał mu obraz Sądu Ostatecznego. Za radą bojarów Włodzimierz wysłał dziesięciu mądrych mężów, aby na miejscu przekonali się, czyja wiara jest lepsza. Kiedy ci ruscy posłowie przybyli do Konstantynopola, to wspaniałość soboru Hagii Sofii, harmonijny śpiew dworskich śpiewaków i uroczystość patriarszego nabożeństwa poruszyły ich do głębi duszy: „Nie wiedzieliśmy – mówili potem Włodzimierzowi – czy staliśmy na ziemi, czy w niebie”. A bojarzy zaraz mu zauważyli: „Gdyby wiara grecka nie była lepsza od innych wiar, nie przyjęłaby jej twoja babka Olga – najmądrzejsza z ludzi”.

Włodzimierz postanowił się ochrzcić, ale nie chciał podporządkowywać Rusi Grekom. Dlatego wkrótce po powrocie posłów Włodzimierz wyruszył wojną na Greków i zdobył Cherson. Stamtąd wysłał posłów do Konstantynopola, do cesarza Bazylego II i Konstancyjny VIII Porfirogenety, żądając ręki ich siostry, carewnej Anny. Odpowiedzieli mu, że carewna może być żoną tylko chrześcijanina. Wtedy Włodzimierz oświadczył, że chce przyjąć wiarę chrześcijańską. Ale zanim narzeczona przybyła do Chersonu, Włodzimierza poraziła ślepotą.

W takim stanie, podobnie do apostoła Pawła, poznał swoją duchową niemoc i przygotował się do wielkiego sakramentu odrodzenia. Carewna, przybywszy do Chersonu, poradziła mu pospieszyć z chrztem. Włodzimierza ochrztili w 988 r. przedstawiciele bizantyjskiego duchowieństwa, przysłani przez patriarchę Konstantynopola Mikołaja II. Nadano mu imię Bazylego. Po wyjściu z chrzcielnicy przejrzał duchowo i fizycznie, a w nadmiarze radości zawołał: „Teraz poznałem prawdziwego Boga!”

Wróciwszy do Kijowa w towarzystwie korsuńskich i greckich kapłanów, Włodzimierz przede wszystkim zaproponował chrzest swoim dwunastu synom, i ochrztili się oni w jednym źródle, znanym w Kijowie pod nazwą Kreszczatik. Za nimi ochrzciło się wielu bojarów. Tymczasem Włodzimierz przystąpił do niszczenia idoli, a główny z nich, idol Perun, został przywiązany do końskiego ogona, z pogardą zrzucony z góry i wrzucony do Dniepru. Po zniszczeniu idoli nastąpiło nauczanie ludu poprzez ewangelię. Chrześcijańscy kapłani gromadzili lud i pouczali go w świętej wierze. Wreszcie, święty Włodzimierz ogłosił w Kijowie, aby wszyscy mieszkańcy, bogaci

i ubodzy, stawili się w określonym dniu nad rzekę w celu przyjęcia Chrztu. Kijowianie spieszyli się wykonać wolę księcia, rozumując w ten sposób: „Gdyby nowa wiara nie była lepsza, to książę i bojarzy by jej nie przyjęli”. Po Kijowie i jego okolicach święta wiara została zaszczerpiona w Nowogrodzie. Pierwszy kijowski metropolita Michał w 990 r. przybył tam z sześcioma biskupami w towarzystwie Dobryni, wuja świętego Włodzimierza. Najpierw zniszczono idola Peruna, jak i w Kijowie, wleczono go po ziemi i wrzucono do rzeki Wołchow; po tym nauczano i chrzczono lud. Z Nowogrodu metropolita Michał w towarzystwie czterech biskupów i Dobryni przybył do Rostowa i tam ochrzcił wielu, wyświęcił prezbiterów i wzniósł świątynię. Jednak pogaństwo długo utrzymywało się w Rostowie, tak że pierwsi dwaj biskupi rostowscy, święci Teodor i Hilarion, po wielu wysiłkach w walce z pogaństwem zmuszeni byli opuścić swoją katedrę. Dla wykorzenienia pogaństwa i utrwalenia świętej wiary wiele trudzili się tutaj święci biskupi Leoncjusz i Izajasz oraz św. Abramij, archimandryta założonego przez niego rostowskiego monasteru.

W 992 roku święta wiara została zaszczerpiona w ziemi suzdalskiej. Tam przybył święty książę Włodzimierz z dwoma biskupami. Suzdalczanie chętnie się ochrzcili.

Dwadzieścia osiem lat panował święty Włodzimierz na ziemi ruskiej po swoim chrzcie i trzydzieści trzy lata zasiadał na tronie kijowskim; zmarł 15 lipca 1015 roku, w nocy, we wsi Bieriestowo. Ciało świętego kniazia zostało złożone w marmurowym sarkofagu i, gorzko oplakiwany przez cały naród, został pochowany w Kijowie w cerkwi Dziesięcinnej.

Dziedzictwo świętego Włodzimierza jest ogromne. Jest on uznawany za fundatora Kościoła Prawosławnego na Rusi Kijowskiej. Dzięki jego decyzji, narody wschodniosłowiańskie weszły w krąg kultury bizantyjskiej, która wpłynęła na ich rozwój duchowy, artystyczny i społeczny. Cerkiew, założona przez niego, przetrwała wieki, stając się ostoją wiary i tożsamości.

Dzięki decyzji tego jednego człowieka – oświeconego przez łaskę Bożą – całe pokolenia Słowian stały się częścią Cerkwi Prawosławnej. Jego święto obchodzimy 28 lipca (według kalendarza gregoriańskiego)

W ikonografii święty Włodzimierz przedstawiany jest z krzyżem w dłoni i koroną książęcą – jako ten, kto zjednoczył władzę ziemską z wiarą w Boga. Nazywamy go „Równym Apostołem”, ponieważ jego działalność misyjna porównywana jest do dzieła pierwszych uczniów Chrystusa.

Drodzy Bracia i Siostry

Ks. Proboszcz i Rada Parafialna zwracają się z prośbą do wszystkich osób chcących wspomóc Parafię o przesyłanie ofiar na konto:

Parafia Zaśnięcia Najświętszej Marii Panny w Dubinach
02 8071 0006 0008 1663 2000 0010

Ofiary można również wpłacać
Radzie Parafialnej w *cerkownom jaszczyku*.

Za ofiary Spasi Was Hospodi!

Kontakt

Parafia Prawosławna Zaśnięcia
Najświętszej Marii Panny
Dubiny, ul. Szkolna 2
17-200 Hajnówka
tel. 85 682 27 04

Proboszcz
ks. mitrat Andrzej Busłowski

Wikariusz
ks. prot. Marek Litwiniuk
tel. 602 122 333

Harmonogram nabożeństw lipiec 2025

5 lipca (sobota)

Godz. 17:00 Wsienoszcznoje bdienije

6 lipca (niedziela)

Godz. 9:00 Św. Liturgia w Dubinach i na Krynocze

Godz. 17:00 Akatyst na Krynocze

12 lipca (sobota)

Godz. 17:00 Wsienoszcznoje bdienije

13 lipca (niedziela)

Godz. 9:00 Św. Liturgia w Dubinach i na Krynocze

Godz. 17:00 Akatyst na Krynocze

19 lipca (sobota)

Godz. 17:00 Wsienoszcznoje bdienije

20 lipca (niedziela)

Godz. 9:00 Św. Liturgia w Dubinach i na Krynocze

Godz. 17:00 Akatyst na Krynocze

26 lipca (sobota)

Godz. 17:00 Wsienoszcznoje bdienije

27 lipca (niedziela)

Godz. 9:00 Św. Liturgia w Dubinach i na Krynocze

Godz. 17:00 Akatyst na Krynocze